REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 982/2021-21

REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC

Prejeto: 05-05-2025	Sig. znak:
V vednost:	Vredn.: Priloge:
Številka zadeve: 090-77/2021/15	

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
15. 4. 2025
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: **ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA BLAGOVNE REZERVE**, Dunajska cesta 106, Ljubljana, ki jo zastopa , zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-77/2021/4 z dne 21. 5. 2021,

po **15. aprila 2025** opravljeni javni glavni obravnavi, istega dne

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Predhodni upravni postopek

1. Prosilec (v tem postopku stranka z interesom, v nadaljevanju prosilec) je 30. 10. 2020 od tožnika zahteval, da mu na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) posreduje oziroma omogoči vpogled v Letni program dela in finančni načrt organa za leto 2020 s spremembami in dopolnitvami.

2. Tožnik je zahtevo prosilca z odločbo št. 090-7/2020-4 z dne 26. 11. 2020 v celoti zavrnil zaradi varstva tajnih podatkov, ker so zahtevani dokumenti označeni s stopnjo tajnosti INTERNO. Prosilec se je zoper odločbo pritožil, tožena stranka je pritožbi ugodila in vrnila zadevo tožniku v ponoven postopek, v katerem je ta zahtevo prosilca ponovno zavrnil z odločbo št. 090-7/2020-11 z dne 12. 2. 2021. Zavrnitev je utemeljil na dejstvu, da je minister za gospodarstvo na podlagi 5. člena Zakona o blagovnih rezervah (v nadaljevanju ZBR) in 10. člena Zakona o tajnih podatkih (v nadaljevanju ZTP) sprejel sklep št. 304-3/2010-55 z dne 23. 4. 2010 (v nadaljevanju Sklep), s katerim je določil zaupnost podatkov, način varovanja zaupnosti ter stopnjo tajnosti INTERNO za vsa zbirna poročila in druge podatke, kjer so navedeni podatki o vrsti, količini in prostorski razporeditvi državnih blagovnih rezerv. Za navedene dokumente je bila narejena ocena možnih škodljivih posledic, iz katere izhaja, da bi razkritje teh podatkov lahko imelo škodljive posledice za delovanje ali izvajanje nalog organa. Dokumenti so bili tudi označeni kot tajni v skladu s 17. členom ZTP. Tožnik je navedel še, da v zvezi s temi dokumenti ni mogoče uporabiti instituta delnega dostopa v skladu z določbami 7. člena ZDIJZ in 19. člena Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja, ter da dostop do teh podatkov prav tako ni možen na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj ta izjema za tajne podatke ne velja.

3. Prosilec se je zoper odločbo tožnika pritožil, tožena stranka pa je z izpodbijano odločbo njegovi pritožbi delno ugodila tako, da je odločbo tožnika št. 090-7/2020-11 z dne 12. 2. 2021 delno odpravila in odločila, da je dolžan tožnik v roku 31 dni na dokumentih, označenih s stopnjo tajnosti INTERNO, to stopnjo tajnosti umakniti, razen v delu, kot sledi v nadaljevanju, in prosilcu v elektronski obliki posredovati naslednje dokumente: (pod točko 1.1) Program dela in

finančni načrt Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve za leto 2020 št. 19-05/2019-4 z dne 6. 12. 2019, na način, da v dokumentu prekrije sliko 1 (načrtovana teritorialna razmestitev nekaterih vrst blaga), preglednico 1 (načrtovana teirtorialna razmestitev nekaterih vrst blaga), podatke o načrtovanih zalogah živilskih proizvodov po petletnem programu na dan 31. 12. 2023 v Tabeli 01: SDBR (PI 2) – Načrtovane zaloge živilskih proizvodov na dan 31. 12. 2020 s predvideno novo nabavo ali odprodajo blaga, podatke o načrtovanih zalogah neživilskih proizvodov po petletnem programu na dan 31. 12. 2023 v Tabeli 02: SDBR (PI 2) – Načrtovane zaloge neživilskih proizvodov na dan 31. 12. 2020 s predvideno novo nabavo ali odprodajo blaga, podatke o posameznih skladiščih pod „skladiščnik" v Tabeli 07: SORD (PI3) – Višina obveznih rezerv naftnih derivatov, (pod točko 1.2) spremembe in dopolnitve Programa in finančnega načrta Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve za leto 2020 – REBALANS 1, št. 18-7/2020-3 z dne 27. 5. 2020 na način, da prekrije podatke o načrtovanih zalogah živilskih proizvodov po petletnem programu na dan 31. 12. 2023 v Tabeli 01: SDBR (PI 2) – Načrtovane zaloge živilskih proizvodov na dan 31. 12. 2020 s predvideno novo nabavo ali odprodajo blaga ter podatke o načrtovanih zalogah neživilskih proizvodov po petletnem programu na dan 31. 12. 2023 v Tabeli 02: SDBR (PI 2) – Načrtovane zaloge živilskih proizvodov na dan 31. 12. 2020 s predvideno novo nabavo ali odprodajo blaga ter (pod točko 1.3) spremembe in dopolnitve Programa in finančnega načrta Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve za leto 2020 – REBALANS 2, št. 26-7/2020-4 z dne 18. 11. 2020 na način, da prekrije podatke o načrtovanih zalogah živilskih proizvodov po petletnem programu na dan 31. 12. 2023 v Tabeli 01: SDBR (PI 2) – Načrtovane zaloge živilskih proizvodov na dan 31. 12. 2020 s predvideno novo nabavo ali odprodajo blaga ter podatke o načrtovanih zalogah neživilskih proizvodov po petletnem programu na dan 31. 12. 2023 v Tabeli 02: SDBR (PI 2) – Načrtovane zaloge živilskih proizvodov na dan 31. 12. 2020 s predvideno novo nabavo ali odprodajo blaga. V preostalem delu je tožena stranka pritožbo prosilca zavrnila.

4. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe presojala obstoj izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja zaradi varstva tajnih podatkov po 1. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pri presoji te izjeme je izhajala iz določb ZTP in ne ZBR. ZTP je namreč kasnejši zakon, ki enotno ureja področje tajnih podatkov in je pravna podlaga, na kateri temelji izjema iz 1. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Za namen te presoje je tožnik toženi stranki posredoval pisne ocene možnih škodljivih posledic za varnost države ali za njene politične ali gospodarske koristi, če bi bil podatek razkrit nepoklicani osebi. Na tej podlagi je tožena stranka ugotovila, da pogoje, ki jih ZTP določa za to, da se nek podatek lahko opredeli kot tajen, izpolnjuje le del podatkov, do katerih je prosilec zahteval dostop, in sicer so to le tisti podatki, ki v zahtevanih dokumentih predstavljajo zbir podatkov o vrsti in prostorski razporeditvi državnih blagovnih rezerv oziroma o načrtovanih zalogah na dan 31. 12. 2023. Sklep namreč kot

zaupne določa le te podatke, poleg tega pa je tožena stranka ugotovila še druge razloge, ki kažejo na to, da vsi zahtevani podatki niso upravičeno opredeljeni kot tajni. Tožnik ima namreč na svojih spletnih straneh objavljene podatke o vrstah blaga, ki ga trenutno hrani (tožena stranka citira vrste blaga po kategorijah živila in neživilski proizvodi), posamezne zahtevane podatke objavlja pri oddajah javnih naročil (tožena stranka izpostavlja objave javnih naročil za prodajo, nabavo skladiščenje in obnavljanje 44.580 litrov motornega olja, iz katerega izhajajo podatki o lokaciji goriva, objavo pogodbe o delegiranju količin naftnih derivatov, objavo pogodb in aneksov v zvezi z deli v skladiščih), posamezni podatki pa so prosto dostopni tudi na portalu javnih naročil (tožena stranka izpostavlja naročilo protikorozijske zaščite rezervoarjev v skladišču Rače, naročilo investicijsko vzdrževalnih del na rezervoarju v skladišču v Celju, naročilo 161.190 kg mesa, naročilo dobave, skladiščenja in obnavljanja 1.850.000 litrov letalskega goriva, naročilo menjave naftnih derivatov Ortnek).

5. Tožena stranka je ugotovila tudi, da so javno dostopni podatki o lokacijah tožnikovih skladišč (npr. v pogodbi o dobavi električne energije za potrebe tožeče stranke za obdobje treh let), ter da se zahtevani dokumenti nanašajo na preteklo leto, ena od podlag za pripravo teh dokumentov pa je poleg zakona in proračuna za leto 2020 tudi Petletni program oblikovanja državnih blagovnih rezerv za obdobje od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2023, pri čemer je tožnik po ugotovitvah tožene stranke v preteklosti istovrstne podatke, npr. poročila za leta 2015, 2016 in 2017, objavljal na svojih spletnih straneh. Iz poročil so razvidni npr. konkretni podatki o vrsti blaga (planu in realizaciji za posamezno leto), oblikovanju in vzdrževanju zalog neživilskih proizvodov (kjer so prav tako navedeni konkretni podatki o proizvodih za potrebe humane medicine, za potrebe veterine in za zaščito, pa tudi o energentih in ostalih proizvodih), realizaciji programa državnih blagovnih rezerv, prihodkih in odhodkih oblikovanja, vzdrževanja in obnavljanja, zalog po posameznih naftnih derivatih, državah in lastništvu na dan 31. 12. 2017, realizaciji programa obveznih rezerv v letu 2017, investicijah, investicijskem in tekočem vzdrževanju ter nakupu osnovnih sredstev v skladiščih v upravljanju organa v letu 2017, o izvajanju programa odprodaje nepremičnin in premičnin organa, računovodskih izkazih, pojasnila k računovodskim izkazom ter struktura uskladiščenih zalog naftnih derivatov na dan 31. 12. 2016. Ti podatki so bili javno dostopni, čeprav je že v času njihove objave veljal Sklep.

6. Glede finančnih podatkov je tožena stranka ugotovila, da so ti javno dostopni, ob tem pa predstavljajo podatke o porabi javnih sredstev in se nanašajo ne samo na vrsto in količino državnih blagovnih rezerv, temveč tudi na samo delovanje organa in njegove investicije.

7. Tožena stranka je ugotovila še, da kot tajnih podatkov ni mogoče opredeliti kazala vsebine, izhodišč za izdelavo dokumenta (ta obsegajo zakonske določbe in splošna izhodišča za izdelavo tega dokumenta), programa oblikovanja in

vzdrževanja blagovnih rezerv po posameznih skupinah proizvodov (kjer so zapisane naloge tožnika v zvezi s tem), programa investicij, investicijskih vzdrževanj, stroškov storitev v zvezi z vzdrževanjem ter nakupov osnovnih sredstev in drobnega inventarja, programa odprodaje nepremičnin in premičnin organa ter programa dela splošne službe, ki se nanaša na zaposlovanje in požarno varnost. Sklepno je tožena stranka v zvezi z obstojem izjeme iz 1. točke prvega odstavka 6. člena zaključila, da pri večjem delu zahtevanih podatkov ni izpolnjen materialni pogoj za določitev podatka kot tajnega po ZTP.

8. V zvezi s podatki o načrtovani teritorialni razmestitvi nekaterih vrst blaga in načrtovanih zalogah po petletnem programu vlade na dan 31. 12. 2023, je tožena stranka izvedla test javnega interesa po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ ter ugotovila, da javni interes po njihovi zaščiti pretehta nad javnim interesom po njihovem razkritju, saj gre za podatke, ki se nanašajo na gospodarske zadeve, pomembne za javno varnost.

9. Sklepno je tožena stranka na podlagi tretjega odstavka 17. člena ZTP, ki določa, da se mora podatek oz. dokument obravnavati kot tajen, tudi če je označen le s stopnjo tajnosti (torej, če je izpolnjen le eden od formalnih elementov), tožniku naložila, da z zahtevane dokumentacije umakne stopnjo tajnosti INTERNO, razen v delu, kot to izhaja iz izreka odločbe.

Tožba

10. Tožnik vlaga tožbo iz razlogov iz 4. oz. podredno 1. in 3. točke prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) ter predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo izreče za nično. Podredno predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponovno odločanje oz. podredno, da samo odloči o zadevi. Zahteva tudi povrnitev sodnih stroškov.

11. V obrazložitvi tožbe tožnik uvodoma pojasnjuje namen, zaradi katerega je bil ustanovljen, in sicer da ustvarja in vzdržuje zaloge za preživetje prebivalcev ključnega blaga, ki bo omogočalo preživetje tudi v kritičnih obdobjih, ko tržna ekonomija ne more zadostiti potrebam prebivalstva. Zaradi relativno velikih zalog, ki jih tožnik poseduje in z njimi trguje, so nekateri podatki in dokumenti, s katerimi upravlja, določeni kot tajni. Njihovo razkritje bi lahko omogočilo ugotovitev potencialnih šibkih točk v sistemu državnih rezerv in vodilo v škodo, ki bi prizadela vse državljane Republike Slovenije. Zahteva za pridobitev teh podatkov že sama po sebi kaže na dejstvo, da si želi neka oseba posegati v delovanje sistema kriznih zalog, česar tožena stranka ni upoštevala in je odločala povsem formalistično. Dejansko stanje, ki ga je ugotovila tožena stranka, ni zajelo bistvenih elementov, vezanih na tožnikovo dejavnost. Varnostno gledano celotna dokumentacija, ki je predmet varstva tajnosti, predstavlja zaključeno celoto podatkov, ki jih mora tožnik varovati, zato da bi lahko zagotovil izvajanje svojih pristojnosti. Tožnik v zvezi s tem predlaga zaslišanje svojega direktorja, ki

naj bi izpovedal več o pomenu varovanja zahtevanih dokumentov.

12. V nadaljevanju tožnik citira 2. in 4. člen ZDIJZ in navaja, da je treba te norme razlagati v skladu z njihovim namenom. Ponavlja da bi razkritje zahtevanih podatkov bistveno zmanjšalo varnostni vidik blagovnih rezerv, saj bi bilo osebam, ki bi želele škodovati državi, precej bolj jasno, kje obstajajo močne in šibke točke državnih rezerv. Z razkritjem bi se posredno razkrile politike in tehnike vzpostavljanja in vodenja blagovnih rezerv.

13. Tožnik navaja še, da bi bilo v obravnavani situaciji treba pretehtati pravico državljanov po varnosti in zagotavljanju javnih potreb ter pravico posameznika, ki je na tožnika naslovil že kopico zahtev za dostop do informacij javnega značaja, ki je po lastnih izjavah kopiral vse, kar je v službi podpisoval, in ki ima očiten namen pridobiti vse informacije o delovanju tožnika. Vse to naj bi na zaslišanju izpovedal direktor tožnika.

14. Izpodbijana odločba je absolutno nična, saj tožena stranka nima aktivne legitimacije za odločanje o tem, ali gre pri nekem podatku za tajnost ali ne. Ne Zakon o informacijskem pooblaščencu (v nadaljevanju ZInfP) ne ZDIJZ ali drug zakon ne daje toženi stranki legitimacije za presojo materialne upravičenosti opredeljevanja tajnosti po ZTP. ZDIJZ v četrtem odstavku 6. člena za umik tajnosti določa poseben postopek in sicer lahko prosilec zahteva umik tajnosti po postopku iz 21. člena ZDIJZ. Iz 21. člena ZDIJZ izhaja, da tožena stranka sploh nima pristojnosti odločanja o tajnih podatkih, kar pomeni, da je tožena stranka v obravnavani zadevi prekoračila svoja pooblastila. Tožena stranka je pristojna le za izvedbo testa javnega interesa.

15. Ob tem tožnik izpodbija tudi ugotovitev tožene stranke, da nekateri podatki niso bili upravičeno določeni kot tajni. Sklep se namreč nanaša na „vsa zbirna poročila in druge podatke, kjer so navedene določene vrste podatkov, ki so taksativno opredeljeni". Temu sledi tudi obrazložitev Sklepa, iz katere izhaja, da bi razkritje celovitih poročil in drugih podatkov, kjer so navedene vrste, količine in prostorska razporeditev državnih blagovnih rezerv, lahko imelo škodljive posledice za delovanje ali izvajanje nalog organa. Posledično niso varovani samo goli podatki, temveč celotni dokumenti, ki take podatke vsebujejo. Posamezni podatki, ki so predmet varstva, so na številne načine povezani z drugimi podatki, navedbami in komentarji iz dokumenta ter kot taki tvorijo logično celoto, ki predstavlja tajnost. Ker je predmet varstva celoten dokument, tudi ni pomembno, če je kateri od podatkov javno dostopen. V zvezi z določanjem tajnosti in pomenu zaščite celotnega dokumenta in ne zgolj posameznega podatka kot tajnega, tožnik predlaga zaslišanje svojega direktorja.

16. Sklepno tožnik navaja še, da se v medijih pojavljajo informacije, da je

Glede na to, da se zahtevane informacije nanašajo tudi na

Odgovor na tožbo

17. Tožena stranka se sklicuje na razloge izpodbijane odločbe. Poudarja, da je pravica vsakogar, da pridobi informacijo javnega značaja, ustavna kategorija, varovana z 39. členom Ustave, ter pojasnjuje namen ZDIJZ. Navaja še, da prosilec v obravnavani zadevi ni zahteval umika tajnosti po 21. členu ZDIJZ, vendar pa ima tožena stranka v samih določbah ZDIJZ pravno podlago za presojo, ali so podani pogoji za to, da se določen podatek šteje kot tajen po ZTP. V zvezi s tožbenimi navedbami
tožena stranka navaja, da gre pri tem za nedovoljeno tožbeno novoto v smislu tretjega odstavka 20. člena ZUS-1. Sodišču predlaga, da tožbo zavrne.

18. Stranka z interesom na tožbo ni odgovorila.

Dokazovanje

19. Sodišče je pregledalo in prebralo vse listine priloženega spisa tožene stranke št. 090-77/2021, ki se nanaša na zadevo. Dokazna predloga za zaslišanje nekdanjega direktorja tožeče stranke n za pregled člankov v zvezi z
je sodišče zavrnilo iz razlogov, ki bodo pojasnjeni v nadaljevanju.

Presoja tožbe

K I. točki izreka

20. Tožba ni utemeljena.

21. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja:

22. ZDIJZ v 6. členu določa izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja in med drugim določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen (1. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).

23. Tožena stranka je v obravnavani zadevi kot pritožbeni organ odločila, da mora tožnik (zavezanec za dostop do informacij javnega značaja) z dela nekaterih svojih dokumentov odstraniti oznako, da gre za tajne podatke stopnje tajnosti INTERNO in prosilcu v elektronski obliki posredovati del zahtevanih

dokumentov, opredeljen v izreku odločbe.

24. Med strankama je sporno, (1) ali ima tožena stranka pravico, da v postopku odločanja o pritožbi prosilca za dostop do informacij javnega značaja presoja, ali je bil nek podatek upravičeno (v skladu s pogoji, določenimi v ZTP) opredeljen kot tajen podatek, ter (2) če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je tožena stranka v obravnavani zadevi pravilno ugotovila, da del informacij, do katerih je prosilec zahteval dostop, ne izpolnjuje enega od materialnih pogojev, ki jih za opredelitev, da gre za tajni podatek, predpisuje ZTP v 5. členu.

25. Po presoji sodišča je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen.

26. Ustava daje v drugem odstavku 39. člena vsakomur pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Dostop do informacij javnega značaja sistemsko, samostojno in celovito ureja ZDIJZ, ki v 5.a in 6. členu restriktivno predpisuje izjeme od prostega dostopa do posamezne informacije. Namen tega zakona je namreč v tem, da se zagotovi javnost in odprtost delovanja organov ter se omogoči uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja, zato si morajo organi prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju (2. člen ZDIJZ). Informacijski pooblaščenec je ob tem v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 2. člena ZInfP pristojen za odločanje o pritožbi zoper odločbo, s katero je organ zavrgel ali zavrnil zahtevo ali drugače kršil pravico do dostopa ali ponovne uporabe informacije javnega značaja ter v okviru postopka na drugi stopnji tudi za nadzor nad izvajanjem zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

27. Pravica do dostopa do informacije javnega značaja je omejena z več izjemami, med katerimi je tudi izjema, ki velja za podatke, ki so v skladu z ZTP opredeljeni kot tajni. ZDIJZ in ZTP tako na tem področju tvorita povezano celoto, kar pomeni, da mora imeti informacijski pooblaščenec pravico, da preveri, ali je bil nek podatek zakonito opredeljen kot tajen. To izhaja že iz načela materialne resnice, v skladu s katerim mora upravni organ v postopku ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo (prvi odstavek 8. člena Zakona o splošnem upravnem postopku)[1]. Da je bil namen zakonodajalca takšen, izhaja tudi iz obrazložitve predloga novele ZTP-B, kjer je v obrazložitvi k 2. členu navedeno, da mora biti Informacijskemu pooblaščencu omogočen dostop do tajnih podatkov brez dovoljenja za dostop zato, da bo lahko sam ocenil in presodil dejstva, ki se nanašajo na možne škodljive posledice, ki bi nastale ob razkritju podatka[2].

1 Tako tudi Pirc Musar N., Kraigher Mišič T. (ur), Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, uradni list, Ljubljana 2017, str. 127.
2 Poročevalec Državnega zbora Republike Slovenije, št. 104/2005, str. 34.

28. Posledično je neutemeljen tudi tožbeni ugovor, da lahko do umika tajnosti pride le v postopku, ki se v skladu s četrtim odstavkom 6. člena ZDIJZ na podlagi zahteve prosilca izvede v skladu z 21. členom ZDIJZ. Četrti odstavek 6. člena ZDIJZ namreč glede na zgoraj navedeno ureja le dodatno procesno možnost za prosilca, da od predstojnika organa zahteva umik tajnosti podatka[3]. Ob tem tudi ne drži, da naj bi tožena stranka v nobenem primeru ne imela legitimacije odločati, ali gre za tajen podatek ali ne, saj je v skladu s četrtim odstavkom 21. člena ZDIJZ zoper odločitev o zahtevi za umik tajnosti dovoljena pritožba, o kateri v skladu s tretjim odstavkom 27. člena ZDIJZ odloča Informacijski pooblaščenec.

29. Po presoji sodišča je pritrdilen tudi odgovor na vprašanje, ali je tožena stranka v obravnavani zadevi utemeljeno ugotovila, da del informacij, do katerih je prosilec zahteval dostop, ne izpolnjuje enega od materialnih pogojev, ki jih za opredelitev, da gre za tajni podatek, predpisuje ZTP v 5. členu.

30. Tožena stranka je izpodbijano odločbo utemeljila na ugotovitvah, da: (1) Sklep določa kot zaupne le podatke o vrsti, količini in prostorski razporeditvi državnih blagovnih rezerv, (2) da je večje število podatkov, ki izhajajo iz zahtevanih dokumentov, tožnik že javno objavil (tožena stranka je v izpodbijani odločbi te podatke naštela skupaj z informacijami, kje so bili podatki objavljeni) ter (3) da del podatkov predstavlja splošne navedbe (npr. zakonske določbe in splošna izhodišča za izdelavo dokumenta).

31. Tožnik v zvezi s temi ugotovitvami navaja, (1) da bi razkritje zahtevanih podatkov bistveno zmanjšalo varnostni vidik blagovnih rezerv, saj bi omogočilo ugotovitev potencialnih šibkih točk državnih rezerv, ob tem pa bi se z razkritjem posredno razkrile politike in tehnike vzpostavljanja in vodenja blagovnih rezerv ter (2) da so posamezni podatki, ki so predmet varstva, na številne načine povezani z drugimi podatki, navedbami, komentarji iz dokumenta in kot taki tvorijo logično celoto, ki predstavlja tajnost.

32. Zgoraj povzete tožbene navedbe so tako splošne, da jih sodišče ne more preizkusiti. Glede na ugotovitve tožene stranke, da je bilo večje število podatkov v zahtevanih dokumentih že javno objavljeno, ni jasno, kako bi njihovo ponovno razkritje lahko omogočilo ugotovitev morebitnih šibkih točk državnih rezerv. Tožeča stranka prav tako ne opredeli določno, kako in katere povezave med informacijami bi lahko predstavljale dodatno podatkovno vsebino, ki je brez razkritja zahtevanih informacij ni mogoče že ugotoviti iz javno dostopnih podatkov, naštetih v izpodbijani odločbi. Tožbene navedbe niso dovolj določne, da bi lahko vodile v sklep, da je izpodbijana odločba nepravilna ali nezakonita. Tožnik je sicer v tožbi na več mestih navedel, da bo več o pomenu varovanja zahtevanih dokumentov na zaslišanju izpovedal njen (na dan glavne obravnave v

3 O tem vprašanju je Upravno sodišče že sprejelo stališče v sodbi I U 98/2018 z dne 25. 8. 2021 (62. točka obrazložitve).

tej zadevi že nekdanji) direktor, a je sodišče ta dokazni predlog zavrnilo. Vsebina dokaza lahko namreč le potrdi (ali ne potrdi) trditve, ki jih je stranka predhodno podala v tožbi in vlogah oziroma ustno na glavni obravnavi, ne more pa dopolniti manjkajoče trditvene podlage, saj bi šlo pri tem za nedovoljen informativni dokaz[4].

33. Sodišče je zavrnilo tudi izvedbo dokazov v zvezi s trditvami, da naj bi

. Razlogi, zaradi katerih posameznik zahteva dostop do informacije javnega značaja, so za presojo upravičenosti te zahteve nepomembni, saj so informacije javnega značaja v skladu s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ prosto dostopne vsem[5].

34. Tožnik v zadnji točki tožbe navaja še, da je bilo zato bi razkritje zahtevanih informacij, .

Ob tem tožnik ne navaja, zakaj te izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja ni uveljavljal že v postopku pred toženo stranko, oziroma ne navaja, da

Te navedbe tako predstavljajo nedovoljeno tožbeno novoto v smislu 52. člena ZUS-1. Ob tem sodišče dodaja, da tožnik ni pojasnil, kako bi razkritje zahtevanih dokumentov sploh lahko vplivalo na potek (v delu)

35. Po ugotovitvi, da je po pravilnem postopku izdana izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

K II. točki izreka

36. Sodišče je tožbo zavrnilo, zato je na podlagi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1 odločilo, da vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

4 Primerjaj sklep in sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije III Ips 130/2009 z dne 29. 5. 2012 (13. točka obrazložitve).

5 Kot je v 21. točki obrazložitve sodbe X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024 zapisalo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, se organ ne sme spuščati v vprašanje, zakaj prosilec informacijo potrebuje oziroma za kaj jo bo morda uporabil. Dolžnost organa je izključno, da odloči, ali zahtevan dokument predstavlja informacijo javnega značaja za vse (erga omnes).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 15. april 2025

Sodnik:
Jure Likar, l.r.

